

Література

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення. *Відомості Верховної Ради Української РСР*. 1984, додаток до № 51. Ст. 1122.

2. Закон України «Про організацію трудових відносин в умовах воєнного стану» від 15.03.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2136-20#Text>.

УДК 342.922(043.2)

Лукавий Ю.П., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ ГАРАНТУВАННЯ ДЕРЖАВОЮ ОБ'ЄКТИВНОСТІ, ДОСТОВІРНОСТІ ТА ПОВНОТИ ВІДОМОСТЕЙ ПРО ЗАРЕЄСТРОВАНІ ПРАВА НА НЕРУХОМЕ МАЙНО ТА ЇХ ОБТЯЖЕННЯ

На сьогоднішній день інститут державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, як один з інститутів публічного управління перебуває на етапі сталого розвитку та подальшого реформування, який охоплюється багатьма різноманітними засадами публічно-правового життя сучасного українського суспільства, включаючи також адміністративно-правові засади в розрізі публічності державної реєстрації.

Інститут державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень має досить довгу історію становлення і функціонування в правовій системі України, а також беззаперечно є надійним інструментом охорони прав та законних інтересів учасників цивільного обороту та покладає значну відповідальність на суб'єктів публічної адміністрації, що задіяні у реєстраційному провадженні.

Важливу ключову роль в інституті державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень відіграє саме держава, оскільки виступає не тільки регулятором відповідних правовідносин, а ще й гарантом реєстраційного провадження.

Варто зазначити, що здійснення державою необхідного організаційно-правового та нормативного регулювання адміністративно-правових засад державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень безпосередньо залежить не тільки законність та обґрунтованість, прийнятих державними реєстраторами/нотаріусами рішень, а також об'єктивність, достовірність та повнота відомостей, що вносяться до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

У свою чергу відповідно до статті 1 Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» державна

реєстрація речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень – офіційне визнання і підтвердження державою фактів набуття, зміни або припинення речових прав на нерухоме майно, обтяжень таких прав шляхом внесення відповідних відомостей до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно [1].

Отже, обов'язковість реєстраційної процедури має чітко забезпечувати від імені держави гарантованість прав учасникам цивільного обороту у разі вчинення правочинів чи інших дій із об'єктами нерухомого майна, оскільки внесення речових прав до Державного реєстру речових прав на нерухоме майно підтверджує, що відповідний об'єкт належить до нерухомого чи майбутнього майна, що відповідно визначені у Державному реєстрі речових прав на нерухоме майно суб'єкти, є уповноваженими особами, що речові права на відповідний об'єкт не обтяжені, або навпаки обтяжені, певними заборонами на розпорядження чи користування.

Достовірність державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень і відповідно достовірність відомостей Державного реєстру речових прав на нерухоме майно означає, що саме держава визнає і підтверджує ці права як наявні, а також визнає та підтверджує як законні підстави їх набуття, зміни і припинення, тобто відповідні юридичні факти, з яких ці права виникли або припинились.

Публічність державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень з урахуванням адміністративно-правового статусу інституту державної реєстрації полягає в тому, що діяльність відповідних суб'єктів владних повноважень є публічною діяльністю, що проводиться в межах та у спосіб, передбаченою Конституцією України та іншими законодавчими актами.

Повнота відомостей Державного реєстру речових прав на нерухоме майно при здійсненні державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень, як адміністративно-правова засада полягає в дотримання процедури етапності реєстраційного провадження та внесення абсолютно всіх, без виключення, відомостей, що необхідні для заповнення відповідних граф Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, що в подальшому буде відображено під час формування відповідної інформації зі згаданого реєстру.

У свою чергу, питання адміністративно-правових засад та регулювання інституту державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень у період воєнного стану в Україні вже досліджувалось серед наукової спільноти.

Так, варто відзначити, що у своїй роботі д.ю.н. Нікітін В.В. зазначає: «одним із проблемних питань у процедурі проведення державної реєстрації прав є наявність відомостей щодо технічної характеристики об'єкта нерухомого майна, за результатами проведеної технічної

інвентаризації, права на якій підлягають державній реєстрації, у разі якщо місцезнаходження вказаної нерухомості є анексована територія України – Автономна Республіка Крим та м. Севастополь, неконтрольована українській владі територія відповідних областей, а також ті що безпосередньо територіально розташовані в зоні активних бойових дій» [2].

Таким чином, у період воєнного стану в Україні можна спостерігати протиріччя у застосуванні адміністративно-правових засад у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень.

Отже законодавство у сфері державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень встановлює адміністративно-правові засади, що є обов'язковими з боку держави та суб'єктів публічної адміністрації, що задіяні у реєстраційному провадженні.

Література

1. Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень: Закон України від 1 лип. 2004 року № 1952-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1952-15#Text>.

2. Нікітін В.В. Адміністративно-правові засади державної реєстрації речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень у період воєнного стану. URL: https://er.nau.edu.ua/bitstream/NAU/59188/1/%d0%9d%d1%96%d0%ba%d1%96%d1%82%d1%96%d0%bd%20%d0%92.%d0%92%2c%20%d0%ae%d0%92_1_66_2023-055-062.pdf.

УДК 342.9(043.2)

Ляднов А.В., здобувач вищої освіти
третього (освітньо-наукового) рівня,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ПРОХОДЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ У ВІЙСЬКОВИХ АДМІНІСТРАЦІЯХ

Одним із ключових прав людини, закріпленим Конституцією України є можливість заробляти собі на життя працею, яку він вільно обирає або на яку вільно погоджується [1]. І саме на державу положеннями статті 43 Основного Закону України покладено обов'язок щодо створення умов для зайнятості населення, гарантування рівня можливості для громадян у виборі професії і роду трудової діяльності, здійснення програми професійно-технічного навчання, підготовки, перекваліфікації працівників відповідно до потреб суспільства.

Військова агресія, що безумовно є найважчим викликом в новітній історії нашої країни є чинником який впливає на сучасне становлення України як демократичної, правової та соціальної держави. На сучасному